

# ПРОТОКОЛ

№ 72

гр. Котел, 01.04.2024 г.

**РАЙОНЕН СЪД – КОТЕЛ** в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Катерина Г. Дедова

при участието на секретаря Й. Ив. Кръстев

Сложи за разглеждане докладваното от Катерина Г. Дедова Гражданско дело № 20232210100851 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:00 часа се явиха:

Молителят П. С. Х., действащ като баща и законен представител на малолетните деца С. П. Х. и Б. П. Х., ред. призован, явява се лично и се представлява от адв. М. М. от АК Сливен и адв. Г. С. от АК Сливен и двамата се явяват лично;

Ответницата Р. В. Е., ред. призована, явява се лично и се представлява от адв. А. Н. от АК Търговище;

Свидетелката М. П. Г., ред. призована, явява се.

По даване ход на делото:

Адв. М.: Да се даде ход на делото.

Адв. С.: Да се даде ход на делото.

Адв. Н.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което и на основание чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 56, ал. 2 от ГПК

## О П Р Е Д Е Л И:

### СЪДЪТ ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдът пристъпи към изясняване на фактическата обстановка:

Адв. М.: Уважаема госпожо Председател, делото е отложено за изслушване на свидетел по искане на съда – разпит на свидетел, както и за отговор на поставените въпроси от страна на ответницата по реда на чл. 176 от ГПК.

Адв. С.: Уважаема госпожо Председател, присъединявам се към казаното от колегата М..

Адв. Н.: Уважаема госпожо Председател, не възразявам да бъде разпитана повторно свидетелката. Поддържам искането Р. Е. да даде обяснения по реда на чл. 176 от ГПК.

Съдът **ПРИСТЪПИ** към изслушване на свидетелката, поради което

### **О П Р Е Д Е Л И:**

**ПРИСТЪПИ** към снемане самоличността на свидетелката:

М. П. Г. – \*\*, \*\* гражданка, с \*\*\* образование, неосъждана, \*\*\*, постоянен адрес \*\*\*\*\*, ЕГН \*\*\*\*\*, \*\*\*\*\* на П. Х., \*\* на малолетните деца С. П. Х. и Б. П. Х. и \*\*\*\*\* на ответницата.

На основание чл. 166, ал. 1, т. 2 ГПК съдът разясни правото на свидетелката М. П. Г. да откаже да свидетелства.

Свидетелката: Желая да свидетелствам. Наясно съм с правата си.

Съдът **РАЗЯСНЯВА** на свидетелката задължението ѝ да говори само истината и я **ПРЕДУПРЕЖДАВА**, че за лъжесвидетелстване са налага наказание до пет години лишаване от свобода по чл. 290 от НК, за което обещава да говори само истината.

**Разпитаният по делото свидетел М. Г., КАЗА:** Всичко се случи на 27.05.2023 г., това беше поредната пета поред среща на внучките ми С. и Б. с \*\* Р.. Срещата започна точно в определения час в 10 часа, качихме се горе в апартамента на \*\*\*\*\*, това е апартамент на зълва ми – сестра на моя съпруг. Там се провеждаха всички срещи, тя в момента отсъстваше от града и аз бях с моя приятелка с мен – К. М., за да можем двете, четири часа да си говорим, понеже срещата започва от 10 и продължава до 14 часа, а ние двете, докато децата провеждат срещата в другата стая с \*\* си Р., ние двете с моята приятелка К. бяхме решили да си говорим, защото тя имаше тежък проблем – изгуби съпруга си и имахме много общи теми. Децата като влязоха в апартамента и С. и Б. веднага влязоха в дясно в стаята, в която се провеждат срещите. Тези 5 срещи са се провеждали винаги в този апартамент на това място и децата влязоха веднага в стаята, като тази стая е по-голямата стая, която се пада в дясно от антрето, там се провеждаха срещите с \*\* им, а в кухнята останахме аз и К. М.. Между кухнята и тази стая има едно малко антре, но към кухнята няма врата, така че помещението става цяло. Ние с моята приятелка седнахме в кухнята, а децата влязоха вътре в стаята където се провеждаха срещите, да уточня, че винаги има играчки вътре, които сме занесли предварително, понеже малката Б. няма \*\*\*\* още. След като седнахме с моята приятелка, \*\* Р. дойде при нас за да каже, че отлага следващата среща, която е предвидена на 24.06.2023 г., за да се проведе на 01.07.2023 г. и аз казах, че ще предам на П., което тя ми казва. След това тя ме попита какво става, дали съм говорила с П., защото каза, че иска да извежда децата навън на разходки, аз ѝ казах, че ще говоря отново с него и той ще вземе решение какво да прави, но знам, че с решение на съда, срещите следва да се провеждат, по нейно настояване на Р. Е., срещите да се провеждат вътре, а не навън някъде, а именно вътре в този апартамент. Тя не иска да се разхожда с децата по улицата. Това е което тя ми каза тогава, но аз като ѝ казах, че ще предам на П., че няма проблеми. Тогава си спомням, че тя каза, че гарата от Нова Загора и е много далече от този адрес, което наистина е така, на другия край е. Тогава моята приятелка К. понеже живее в центъра на града, веднага каза „Няма никакъв проблем, елате у нас“, следващата

среща да е у тях, веднага си предложи жилището. После вече Р. се ядоса и повиши тон и каза „Аз ще го съдя П., аз ще го осъдя“, нещо бяха такива разговорите, извика и каза, че ще съди сина ми. През това време децата бяха в стаята си, но вратата беше отворена и С. е чула всичко, не знам дали всичко, но поне повишаването на тон на \*\* й, след което тя дойде и С. каза на \*\* си Р.: „Бабо ти на ли си на среща с нас, хайде идвай в стаята при нас“, след което \*\* им Р. изпуфтя, отиде при тях в стаята и се чу много силно удряне на вратата, беше явно ядосана за това, че се наложи С. да я извика, така предполагам аз, не мога да знам. Ние се учудихме за какво беше тази реакция, но не реагирахме по никакъв начин и малко след това видях как вратата се отваря и се чуха тъпи удари по вратата и видях веднага дясната ръчичка на С.. Както беше вратата, се виждаше ръката на С. - пръстите й, до малко след китката, това се виждаше отвън. Чува се няколко удари по вратата, т. е. продължи да се чува блъскане по самата врата, а ръката на детето беше точно там. Аз скочих и извиках „С. какво става \*\*\*“ и в този момент чух Сиянка да казва „Спри, моля те, боли ме“ и тогава като се обадох аз, тя каза само „Няма нищо, бабо“ и детето си дръпна ръката и вратата остана така леко отворена. Аз не влизам вътре защото моят син не ми разрешаваше да влизам и да не се намесвам изобщо, когато имат срещи да нямам контакт с никой, освен с децата, ако те пожелаят да дойдат при мен, защото те са израстнали с нас и се чувстват по спокойни когато сме заедно, ние за това бяхме там. След като вече това спря, след малко, след ударите, които бяха може би 3 или 4 удара с вратата в ръчичката направо на детето и тогава малко след това С. дойде, тя беше със зачервена ръка и очите и бяха пълни със сълзи и аз я попитах „С., какво става бабо, ако трябва, чедо, да извикам полиция“, а тя каза „Не, бабо, дай ми пари да си купя чай“, аз й дадох пари и тя отиде до долу, до кафенето, да си вземе студен чай. С. е 12 годишна, слезе долу детето, но се забави малко и аз се притесних и казах на моята приятелка, че ще слеза долу за да видя какво става, но в този момент тя дойде с чая и си държеше дясната ръчичка свита и върху нея беше сложила студения чай – шишето със студения чай. Аз я попитах да ми каже какво се случва, а тя ми каза „\*\* Р. ме удари по ръчичката“ и си показва ръката. Ръката беше зачервена, точно между лакътя и между китката – по средата някъде. Беше зачервена от задната страна на ръката, спрямо позицията на торса, като се има предвид дланите да сочат напред. После вече С. започна да разказва, че се страхувала много и искала вратата да бъде отворена и че искала да чува мен и г-жа М. и за това тя отворила вратата, но \*\* й Р. не позволявала и за това я ударила с вратата и каза, че много я боли ръката, попита ме „Бабо защо ми изтръпва ръката“ и после плака. Каза, че е говорила с татко си по телефона, той й е казал да си сложи студения чай и изрично е забранил да говоря с Р. и дори той ми звънна, да не влизам с пререкания с никой, да протече срещата нормално, да не вземам никакво отношение, да си мълча с една дума. Пък аз не исках да мълча, защото С. беше разплакана, казваше, че я боли ръката. Аз тогава й казах да влезе вътре при \*\* си Р. и при Б. и след малко дойде и малката Б.. Докато С. беше при нас, малката Б. дотича и започна да ми казва, че \*\* Р. удари С. по ръчичката, а аз им казах да отидат при \*\* си Р. и децата ходиха

при \*\* си, връщаха се, вратата си остана отворена обаче на стаята, не беше широко отворена, може би на половината, защото те децата постоянно влизаха и излизаха от стаята, и така може би успяхме да издържим, аз постоянно целувах ръката на С.то, ръчичката започваше да се подува, а С. постоянно ме питаше кога ще стане 14 часа да си тръгваме и че не желае повече да стои. Като стана 14 часа, аз влязох в стаята и казах на децата да си предадат играчките и тя Б. си предаде играчките, защото тя само беше си играла с едни кубчета, децата си оправиха стаята и си тръгнахме. Р. тръгна заедно с нас. Ние бяхме с моята приятелка и децата, аз държах малката Б., а Сиса не искаше много да говори, постоянно казваше „Бабо, ръката ми, бабо, ръката ми“, постоянно казваше, че я боли и може би след 2 часа след срещата се видя как ръката ѝ се подува и дори ме пита „Бабо, защо толкова много ме боли“. Това мога да кажа за случая и също така, че ако ми беше разрешено, сигурно щях да я оскубя Р., така ме ядоса.

Адв. М.: Защо не повикахте полиция?

Свидетелката: Не повиках полиция, защото С. каза, че никаква полиция не иска, защото в същия този апартамент се провеждаха срещи и с \*\*\*\*\* им, защото бащата не разреши да извикаме полиция, това го каза по телефона при разговора със С., и с мен след това го каза – да си стоим и да не взимам никакво отношение.

Адв. М.: Как реагира Б. когато се спомене думата полиция?

Свидетелката: Б. много се страхува и започва да плаче, казва че не иска полиция и си слага ръцете на ушите и започва да плаче. Б. казва „Няма да викаш полиция, никаква полиция не искам“

Адв. М.: Реакцията на Б. защо е такава, свързана ли е по някакъв начин реакцията на Б. от други предходни проявления и травми?

Адв. Н.: Възразявам въпросът няма отношение, още повече, че в това дело, никой не е споменавал полиция.

Съдът отклонява въпроса на адв. М..

Адв. М.: Можете ли да опишете състоянието на двете деца – С. и Б. след случката?

Свидетелката: С. беше разплакана, защото продължаваше да я боли ръката и чакаше с нетърпение да се приберем вкъщи да покаже ръката на баща си, за да видим какво ще правим, защото аз ѝ казах, че когато се приберем ще сложим лед на ръката и че татко ще ѝ каже какво да правим, а Б. беше изплашена, както и С. беше изплашена страшно много. С. ме попита „Защо правите така - възрастните“.

Адв. С.: След инцидента – С. водена ли е на лекар?

Свидетелката: След като се прибрахме и бащата като видя ръката на детето и каза „Охо, С., аз съм подценил всичко“ и още тогава С. започна да плаче. Те буквално се хвърлиха и двете деца върху него и Б. започна да му разказва какво е станало. Тогава П. каза, че ще остави малката Б. при мен и ще отиде да заведе С. на лекар, и оттам мисля, че са ходили на ортопед, на рентген. В Нова Загора не разполагаме с много специалисти и той я заведе в

Стара Загора на рентген. На личния лекар я води после, защото ръчичката вечерта стана много голяма.

Адв. С.: Нямам други въпроси към свидетелката.

Адв. М.: Нямам други въпроси към свидетелката.

Адв. Н.: Относно механизма на нараняването. Вратата на стаята, в която се провеждаха срещите между децата и \*\* Р. накъде се отваря – като застанете пред нея?

Свидетелката: Когато застанете пред вратата – вратата се отваря надясно и на вътре.

Адв. Н.: Имахте ли пряка видимост към цялата врата от мястото където стояхте?

Свидетелката: Мястото, в което седях се вижда края на вратата, т. е. се вижда пантата на вратата. Оттам видях как вратата се отваря и много добре се видя и оттам – ръчичката на детето.

Адв. Н.: Когато видяхте ръчичката на С., как беше разположена тя, спрямо касата на вратата?

Адв. С.: На този въпрос свидетелката смятам, че отговори в началото на своето изложение.

Съдът допуска въпроса на адв. Н..

Свидетелката: Беше дясната ръка на детето, виждаше се частта от лакътя към дланта и пръстите и аз виждах вътрешната част на ръката на това което ви обясних, като считам, че не знам дали достатъчно добре мога да ви го обясня, за да може да го запишете достатъчно точно в протокола, но мога да ви го покажа.

Съдът отбелязва, че свидетелката посочва частта от ръката си между лакътя и китката, като посочва, че се вижда от средата на лакътя до началото на пръстите, като се имат предвид торса с дланите насочени напред.

Адв. Н.: Крилото на врата, коя част на ръката удряше – предната или задната?

Свидетелката: Крилото на вратата удряше задната част на ръката, т. е. дланта остава отдолу.

Адв. Н.: Какви бяха тези удари, които твърдахте, че чувате?

Свидетелката: Ударите бяха като блъскане по вратата, но се чуваше и ръчичката, разбирате ли. Ударите бяха от вратата към ръката – тъпи бяха ударите. Не мога да кажа точно.

Адв. Н.: Колко килограма е С.?

Съдът отклонява въпроса на адв. Н..

Адв. Н.: През всичките тези 3 или 4 удара, виждахте ли през вратата тялото на С.?

Свидетелката: Не съм виждала тялото през вратата.

Адв. Н.: При тези удари – 3 или 4 на вратата, ръката на С. мръдна ли на някъде или продължаваше да стои на едно и също място.

Съдът отклонява въпроса на адв. Н..

Адв. Н.: След нараняването на долната, меката или както я наричате Вие – вътрешната - предна страна на ръката, имаше ли някакви следи от удар, като синини или някакво увреждане по самата ръка?

Свидетелката: От долната част на ръката, няма синини, синини няма как да се образуват, нямаше нищо видимо отдолу, всичко видимо беше отгоре на ръката.

Адв. Н.: В следващите дни, появи ли се някакво увреждане в тази мека част на ръката?

Свидетелката: В следващите дни С. беше превързана, баща ѝ се грижи за нея и тя не даваше аз да ѝ пипна ръката.

Адв. Н.: Кой заведе С. на лекар?

Свидетелката: Както казах малко по-горе, С. беше заведена на лекар от баща ѝ.

Адв. Н.: Вечерта след болницата, кой се грижеше за С. на същия ден по време на инцидента и на следващия ден?

Свидетелката: Естествено, че баща ѝ.

Адв. Н.: Нямам други въпроси към свидетелката.

Поради липса на въпроси към свидетелката, съдът върна личната карта на свидетелката и отстрани същата от съдебната зала.

Съдът **ПРИСТЪПИ** към изслушване на ответницата Р. В. Е., която иска да даде обяснения по реда на чл. 176 от ГПК.

Ответницата: Уважаема госпожо Председател, преди да говоря по същество, желая да изразя следното, ще говоря истината, единствено истината и само истината. Преди 22 месеца, по неизвестни за мен причини, бащата на децата и единствените ми внуци - П. Х., блокира телефонният ми номер, с което възпрепятства възможността ми за комуникация с него, това продължава и до момента. Това се случи непосредствено след като дъщеря ми напусна семейството си по силата на издадена заповед за незабавна защита от домашно насилие и последващ бракоразводен процес. Девет дни след напускане на дъщеря ми от дома ѝ, \*\*\*\*\*та ми М. Г. по телефонен разговор с мен, заяви, че повече няма да разговаря с мен и посочи причина, а тя беше казани думи по нейн адрес от дъщеря ми и предадени ѝ от трето лице. Поради тези обстоятелства, след като не можех да комуникирам с тях по повод децата, аз поисках да ми бъде определен режим на контакти с тях и миналата година 2023 г., беше постигнато споразумение да се срещаме всяка последна събота в месеца от 10:00 ч. до 14:00 ч., не в тяхното жилище, не в това на \*\*\*\*\*та ми, а в жилище на трето лице, а именно на лелята по бащина линия от страна на бащата на децата. При всяка от тези срещи, носих на децата, по една кутия домашно приготвени от мен сладкиши, оформени с привлекателен външен вид, като например - гъбки, ягодки, а също така отново приготвени от мен, любимите им маршмелоу и киндер милк шните, това са техни любими сладки. След приключване на срещата, свидетелката Г., сама отнасяше това, което съм занесла в дома където живеят децата, заедно с

това винаги съм им носела малки подаръчета. На 27.05.2023 г. на срещата освен децата и \*\* им, дойде и непозната за мен жена, до края на срещата тя присъства, но \*\*\*\*\*та ми не ни представи една на друга, тя беше непозната за мен жена. Качихме се в апартамента, двете жени отидоха в кухнята, а аз с децата в стаята. Извадихме конструктор с много на брой детайли, изсипахме ги и скоро след това, аз им казах, че ще отида да питам нещо \*\* М.. Отидох в кухнята, след мен дойде и С. и разговора се проведе и в нейно присъствие, бяха минали два месеца от 25.03.2023 г. от поредната среща, откакто бях отправила въпроса към бащата на децата, дали ще ми разреши да ги извеждам навън, и тъй като два месеца няхах отговор, попитах имали отговор. Отговорът беше отрицателен, че той не разрешава, това за мен беше очаквано, не се изненадах, не съм искала да извеждам децата него ден, а въпросът ми беше зададен по принцип, с оглед настъпването на пролетно-летния сезон, да имам възможност да ги изведем на обяд, на разходка при подходящо време и съответно добри условия. За него ден 27.05.2023 г. прогнозата на Националния институт по метеорология и хидрология, беше крайно неблагоприятна за региона на Нова Загора и беше издадено предупреждение за първа степен „Жълт код“ за очакване на гръмотевични бури, интензивни валежи и градушки, така че въпросът за извеждане него ден не съм поставяла, а отговорът, че не ми е позволено да ги изведем, както казах, аз го очаквах след това двумесечно мълчание. И тъй като комуникацията между мен и бащата се провеждаше единствено по този начин, отправих следващо запитване, дали ще бъде съгласен той следващата среща да не бъде на 24.06.2023, а на 01.07.2023 г., тъй като имах ангажимент. Тогава М. Г. прие да постави въпроса пред сина си, след което напуснахме кухнята, най-напред С., а след нея аз, и при влизането, аз след себе си затворих вратата на стаята. Това явно не се хареса на С., тя се върна обратно и рязко отвори вратата до края, вратата остана така, без да бъде докосната от никой от присъстващите до края на срещата. Срещата мина спокойно, без никакви спорове, спречквания, конфликти, скандали. В него ден, както казах им носих подаръци всеки път, него ден бях занесла и подарих на С. сборник с тестове за деца на нейната възраст, сборник който е богат и илюстриран, която С. продължително време разгръщаше свободно страниците. До края на срещата, С. нямаше никакви двигателни дефицити към ръцете, а също и функционални такива. За разлика от друг път, спрямо други срещи, С. на два пъти напусна жилището, като първият път се забави повече, а вторият път по-кратко време. При второто си излизане попита Б. какъв студен чай желае да й донесе, и при двете завръщания въпреки С. носеше студен чай. Значителна част от времето, вниманието на децата беше ангажиращо с дълго парче от воал от лилав тюл, което служи за превързване на завесите в стаята, подобно на моя шал, който нося в момента. В стаята има огледало с човешки ръст и С. многократно го намяташе на раменете си, главата си и всеки път отиваше да се покаже на двете жени в кухнята, като преди това свободно си служеше с двете ръце, без никакви ограничения. След това С., без мое участие, уви Б. със същото парче воал и двете много ентусиазирано говориха, че Б. е станала малката булка и до края на срещата настроените беше приповдигнати и бих казала възторжено

по повод булката. След приключване на срещата, С. повторно омота Б. в този тюл, пак сама, с двете си ръце, като вече върху връхната дреха на Б. и пожелаха по този начин да си отидат до вкъщи, така заедно слязохме пред входа на блока, където се разделихме. По този начин с този тюл, Б. стигна до жилището където живеят. Аз вървах зад тях, понеже посоката ми съвпада с тяхната, просто видях как стигнаха до тяхната улица. Уважаема госпожо Съдия, при всяка от последните ми три срещи, пътувах сама с обществен транспорт и изминавах по 700 км. по Републиканската линия, не за да малтретирам или да нагрубявам внучка си. Не ми е известно кога и по какъв начин е станало увреждането на ръката на С., аз нямам участие в получаването на това увреждане. Когато ми връчиха заповедта за незабавна защита от домашно насилие, бях изумена, че се твърди извършване на акт от домашно насилие от моя страна. Нее съм допускала, че може да бъде обвинена в извършване на подобно деяние.

Съдът изслуша обясненията на страната, дадени по нейно желание.

Съдът предоставя възможност на страните да направят други доказателствени искания.

Адв. М.: Уважаема госпожо Председател, нямаме нови доказателствени искания.

Адв. С.: Уважаема госпожо Председател, нямаме нови доказателствени искания.

Адв. Н.: Уважаема госпожо Председател, нямаме нови доказателствени искания.

След като съдът прецени, че страните нямат доказателствени искания, съдът намира делото за изяснено, поради което

**О П Р Е Д Е Л И:**  
**ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ. ДАВА ХОД**  
**НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.**

Адв. М.: Уважаема госпожо Председател, считам, че молбата на доверителя ми е основателно доказана и ще Ви моля да я уважите като такава. Молбата на доверителя ми П. Х., действащ в качеството на законен представител на малолетните деца С. и Б. е допустима, като подадена в рамките на преклузивния в закона срок по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН преди изменението на същата разпоредба, но в рамките на действащия към онзи момент срок. Считам, че молбата е подадена от лица имащи правото на защита по специалния закон по ЗЗДН и ответницата е в кръга на лицата, посочени като евентуален извършител, съгласно чл. 3 от ЗЗДН. С оглед на събраните писмени и гласни доказателства, молбата, считам че се явява основателна. Към същата е приложена декларация по чл. 9, ал. 3 от специалния закон, която се ползва като основателна с доказателствена стойност, същата не е разколебана, с оглед на останалия събран по делото материал, а е категорично установено изложеното в нея. Декларацията по силата на ЗЗДН, има качеството на достатъчно такова доказателство за основателността на депозираната молба, а в настоящия случай липсва



насрещно доказване и оборване на съдържанието. Освен декларацията в настоящото производство има изобилен доказателствен материал, събраха се писмени и гласни доказателства, които считам, че по безспорен и категоричен начин установяват фактическата обстановка, изложена в молбата към съда и респективно в декларацията по чл. 9. Доказателствата установяват, че на процесната дата 27.05.2023 г., при описаната ситуация, по описаните начини - време и място, ответницата е осъществила акт на физическо домашно насилие, по отношение на малолетната си внучка С. и в присъствието на другата си малолетна внучка Б.. Разпитаните по делото свидетели К. и Г. са били очевидци и дадоха показания пред съда, какво точно се е случило. Дадоха показания за липсата на каквато и да е била провокация от страна на жертвите на домашно насилие, а в същност каква провокация да има от две малолетни деца, липсата на провокация и от другите присъстващи в апартамента, но и показания за проявената неконтролирана агресия от страна на ответницата и то насочена срещу две невинни деца на ниска възраст, нейни и низходящи. Самият факт, че пострадалите малолетни деца са както каза ответницата единствените ѝ внуци, считам, че прави действията ѝ още по-недопустими и укорими, а липсата от нейна страна в целия процес, на каквото ѝ да е било съжаление и извинение към малолетната С. към нейният баща, говори за колко безкритична е и колко извършеното от ответницата е укоримо и недопустимо, Същата е осъществила физическо насилие върху малолетната С., умишлено. Както в самото начало на производството, процесуалният представител, по мое виждане, се насочи правилно да допуска случайно някакво увреждане на ръката на С., ако тази теза се беше се поддържала, считам, че щеше да бъде по-приемливо поведението и отношението на ответницата към настоящото производство, но това, че тя съвсем абсолютно всичко отрича и твърди, че е проведена една спокойна среща и е била в едни добри отношения с децата, аз лично не го разбирам, не само като адвокат, но и като родител. Умишлено многократно е ударила с вратата дясната ръчичка на С. и е притиснала към касата, С. е изпитала силна болка, дори е молила да престане, защото я боли, но с действията си ответницата е притеснила ръката на С. в присъствието на малката Б., която от своя страна е станала жертва на емоционално насилие. Бидейки свидетел на агресивната проява на \*\*та по отношение на по голямото дете в рамките на година, малолетната Б. е станала многократно свидетел на емоционално насилие, събраха се данни в тази посока, доказателства. Б. е била и свидетел на агресивно поведение от страна на \*\*\*\*\* си, а в процесната ситуация от страна на \*\* си Р.. Била е свидетел на агресивно поведение към близки за нея любими хора, което е донесло на детето Б. емоционално психическо страдание и увреда, която във времето трудно би се преодоляла. Веднага след процесните събития и причинените и психическа травма, С. е споделила със свидетелката Г., нейна \*\* по бащина линия, какво се е случило. Настоящият състав преразпита свидетелката Г. и мисля, че се обиди в искреността на изнесените от нея факти, в логичността и последователността на същите, както и за споделеното от двете деца по време на срещата и след това. С. се е обадила на баща си, след това е продължила да му пише и по Вайбър и да

споделя за състоянието си. Кореспонденцията по Вайбър между детето и бащата бе приета по делото като писмени доказателства и неоспор. от ответницата, текстовите съобщения са придружени със снимки на уврежданията на детето С.. Самите текстови съобщения следват хронология – логични и последователни, съответно изпратените снимки показват състоянието в един и следващ момент след увредата, установяват фактите по делото такива, каквито са изложени. По делото са приети като писмени доказателства и 3 броя медицински документи, издадени от трима специалисти, независими един от друг, в три различни лечебни заведения. Едното е издадено на същата дата 27.05.2023 г. в по-късен час, следващите са от дата 29.05.2023 г. Те отразяват състоянието на детето, такова каквото са го видели специалистите, след извършени прегледи. По делото е прието заключение на вещо лице от допуснатата от съда съдебномедицинска експертиза, и считам, че вещото лице подробно и в писменото заключение и в изслушването си в съдебна зала, даде отговор на първо място, че е причинено травматично увреждане на дясната ръчичка на С., което се изразява в кръвонасядания и травматичен оток на тъканите в областта на задната повърхност на средната част на дясната предмишница. Вещото лице беше категорично, че увреждането е възможно да се получи по начина описано от детето, посочено при неговото изслушване, по начина по който посочват и свидетелите при разпита пред съда, а именно чрез удар и притискане от врата. Вещото лице даде отговор и на въпроса защо не се е намерило увреждане отвътре, от другата страна на ръката, симетрично на констатираното от него, не намира нищо необяснимо от медицинска гледна точка, че от другата страна на ръчичката не е останало отбелязване от касата на вратата. Д-р С. даде отговори на силата на ударите върху ръката, така че да се получи травматичното увреждане, установено от медиците и отговорът му беше, че ударът, един или няколко са били с достатъчна сила, определена от него като умерена, но с достатъчна величина, за да причини увреждането. Отговори също, че при по-лек удар нямаше да се получи такава травма, каквато е констатирана в медицинските документи. Считам, че целият доказателствен материал, анализиран в съвкупност, сочи за единствения логичен извод, че на процесната дата върху ръчичката на С. е причинено травматично увреждане и то е причинено от следствия на действията на ответницата. Моля съда да уважи молбата на доверителят ми, на малолетните чрез техния законен представител, депозирана като основателна и доказана, да присъди направените разноси по делото, съгласно списък по чл. 80 от ГПК, който представих в предходно съдебно заседание. По определяне и налагане на мерките за защита, съдът да съобрази тежестта на извършеното от ответницата физическо и емоционално домашно насилие върху двете малолетни деца, последиците от същото – за С. причинена травма, която дълго във времето е имала отзвук и детето е изпитвало затруднение в ежедневието си, болки и ограничение на движението в дясната ръка, а за Б. многократните прояви на емоционално насилие, да - не причинени всички от Р., нейната \*\*, но причинени от семейството на \*\*\*\*\* й, която е запозната с цялото насилие върху това семейство, което за мен лично е

необяснимо защо ответницата не знае, поради каква причина преди 2 години и е блокиран номера, много добре е запозната върху всичко, което се случва на това семейство, говоря за П. и Стела - Х.и, което дава категоричен отзвук върху двете им малолетни деца. Целта на защитата на домашно насилие е да се преустанови осъществено срещу молителите посегателство и да се осъществи превантивни възпиращи действия спрямо малолетните деца от извършителя. Липсата на критичност на извършеното, липсата на съжаление или каквото и да е било извинение, според мен говори за никакво преосмисляне на това, какво е извършила спрямо двете си внучки. Никаква превенция по отношение от страна на извършителите и мерките, които следва да се наложат и моля съда да наложи, считам, че трябва да бъдат в максимален размер, за максималния срок и предвидени в ЗЗДН, за да защитим интересите на двете малолетни деца.

Адв. С.: Уважаема госпожо Председател, присъединявам се към казаното от колежката ми. Ще акцентирам с няколко изречения за поведението на ответницата, безспорно нейно право е да избере теза на защита, безспорно е да дава обяснения каквито намери за добре, безспорно е да твърди и има право, че детето е разглеждало книжката и си е играло с воала, че нищо нямало по ръцете, но това е било повече от богословно, това е повече от непозволено увреждане спрямо децата, защото има същите елементи и тя нищо от това което е направила не е осъзнала с поведението, което демонстрира пред вас. Говорим за една особена защита на малолетни деца, и то от техен близък роднина. Самият закон казва, че насилие над деца е домашно насилие, но тук имаме насилие директно върху едното малолетно лице, което води до поведение, изключително укоримо, за това съм напълно съгласен с колежката ми, че мерките следва да бъдат в максимален размер, близо до това, което предвижда закона и Ви моля да присъдите разноси, защото все пак сме двама срещу извършителя, защитници и на двете деца, в този смисъл моля да бъде вашия съдебен акт.

Адв. Н.: Уважаема госпожо Председател, моля да отхвърлите така предявения иск. Не съм съгласна със становището на колегите, че доказателствената сила на представената декларация по чл. 9, не е оборима. Делото е пълно с противоречия и фактическата обстановка не е изяснена в тази форма и вид, в която тя е описана от ищеца в неговата декларация. Безспорен е факта, че е имало среща, безспорен е факта, че е възникнал конфликт между двете баби, но нещата спират до там. Може ли да се даде вяра на показанията на разпитаните две свидетелки, ясно е че другата свидетелка, доведена е, за да каже каквото имала да каже, тя твърди това което твърди и г-жа Г.. Два пъти разпитваме г-жа Г. и в Нова Загора и тук. Първото противоречие на нейните показания, тя самата казва, че от мястото което е седнала може да вижда вратата в онази половина където е пантата, но не може да обясни как и по каква причина тя е успяла да види вратата в частта, където е бравата. Самата тя не твърди и не казва, че нещо я е провокирало да погледне първоначално. Съгласна съм ако беше чула и да беше казала, че е чула нещо и се надигнала за да види какво е станало, а жената си стояла на столчето, гледала си вратата, но виждала само нейната

половина. Това е първият факт. Вторият факт, който е противоречив - чувала шума от блъскане на врата в ръката на детето. Не случайно попитах колко е голямо това детенце и колко килограма е. За сведение, то е съвсем слабо момиченце на 12 години. Какъв шум може да чуе от блъскане на вратата в ръката на детето, на мен не ми е ясно. В третото нещо в нейните показания – видяла, че 3 – 4 пъти, вратата се блъска в ръката на детето. Прощавайте, но и вещото лице каза – първо там има белези само за един удар, а не за множество удари. Второто нещо което е, Вие не позволихте да му задам въпроса така, но то е всеизвестен факт, защото житейският опит на всеки един от нас тук показва, няма сила която да задържи нито вашата, нито моята ръка на четири удара на едно и също място, няма такава неврологична способност, още повече да очакваме от това дете на 12 години, слабо и малко, да изтърпи физически да си задържи ръката на едно и също място и четири пъти да е ударено на едно и също място ръката, това е необяснимо, белези за подобно нещо не са констатирани. Другото противоречие което съществува във връзка с този белег е свързано със заключението на вещото лице. Вещото лице ни казва, че е работило по материалите, които са приложени: медицинска документация от колегите, които са видели нараняването на детето. От същото това - приложен медицински документ, вече не помня дали беше удостоверение или не, приложеното от лекар в деня след или на следващият ден след нараняването, там лекар изрично е записал: „удар върху тъп предмет с широка повърхност“, изрично е записано удар върху тъп предмет с широка повърхност. Вещото лице каза: „аз преценявам, че изглежда така, ама аз разсъждавах по това, което описва предишния колега“, на всичкото отгоре в настоящата експертиза, нито в настоящата експертиза, нито от удостоверение от лекаря прегледал детето, няма описания, така описаната ширина и форма на нараняване, как е разположена на ръката. Това не е случаен факт. Другото противоречие което има, при такъв удар, много беше трудно да го накараме да отговори на въпроса, а благодаряР.е на усилията на съда, че му зададе същия въпрос, вещото лице отговори: „Да, би трябвало да има нараняване на меката тъкан, но защо няма не ми е ясно“. Ами която и медицинска литература да погледнете, където и да било, то от тази страна на ръката, прощавайте, така и не научих външна ли е, вътрешна ли е, тук са меките тъкани, тук са кръвоносните съдове и най-лекото чукване по ръката в тази част води до белег, наранява, насиняване, зачервяване или каквото и да е. От горната част на ръката няма кръвоносни съдове, тук ръката е много по издръжлива и ако на тази страна има нараняване, няма как то да не се образува и на другата страна, много е лесно да каже – ами не знам, не ми е ясно защо, обаче ние това като защита го ползваме в наша полза. Аз считам, че безспорно нараняване изразяващо се от притискане на ръката между две остри повърхности, каквито са касата на вратата и ръба на самата врата, няма отразено в медицинската документация и няма доказано по категоричен начин. По отношение на показанията на свидетелката, която изслушахме днес, какво е състоянието на детето след провеждането на тази среща – разбираме, че бащата е бил силно притеснен и го е завел на лекар. Извинявайте, но в тази връзка беше приложена и кореспонденцията по Вайбър, аз лично смятам, че

беше допусната процесуална грешка от съда, без да обиждам съда, но още с молбата, която аз подадох и така пише в ГПК – Вайбър кореспонденцията е електронен документ, представя се на хартиен носител, заверен от страната, като при поискване страната е длъжна да представи електронния носител и във връзка с това вече да бъдат направени експертизи. Съдът ми отказа подобно нещо, поради което смятам, че бяхме лишени от възможността да докажем и да оспорим със съответните доказателствени средства - Вайбър кореспонденция. Любопитен факт е, че ако приемете тази Вайбър кореспонденция, за мен са интересни последните три съобщения от тази Вайбър кореспонденция. В същата вечер между 21 часа и 23 часа, П. пише на С. четири съобщения и тя му отговаря с четири съобщения и нито едно от тях не говори за това, дали я боли ръката, имали и нещо, напротив, П. я пита дали са ходили да затворят някакъв кран, защото не е капал. Отново в 23 часа П. пита „Спите ли вече?“, а С. отговоря „Да“, което означава, че този човек нея вечер изобщо не е бил с децата си. В 23:45 ч. С. му отговаря „Да спим“, което отговаря, че той изобщо не е бил с децата си. В тази връзка следва ли да бъде дадена вяра на показанията на \*\*та, която твърди, че детето се е чувствало много зле, че го е боляла ръката, че е имало травма която е продължило изключително дълго, аз смятам, че в тази част не бива да се дава вяра на показанията на \*\*та, още повече, че тя е свързана със страните, има интерес от целия този процес, но това, което тя твърди не отговаря на обективната истина. При наличието на толкова много противоречия, аз смятам, че пред настоящият съд не е доказан по никакъв начин, поради което моля съда да отхвърли така предявения иск. По отношение на Б., там пък доказателства дали е разбрала какво е станало, ако изобщо е станало, нямаме никакви. Единствено твърденията на \*\*та „\*\* Р. удари ръката на С.“, изобщо възприела ли е подобен начин, изобщо С. реагирали ли е като проява на домашно насилие по някакъв начин, тази кореспонденция, която имате там във Вайбър, че се е чувствала зле, че е плакала, дали е вярно или не, по никакъв начин не стана ясно. Говори се в тази кореспонденция, че \*\*та разговаряла с бащата П. по време на срещата и той бил казал да я търсят и да мълчат, сега нищо подобно не каза. Така и не можахме да разберем, нито от Вайбър кореспонденция, нито от обясненията на \*\*та, дали П. е разбрал какво става в момента на срещата, или едва след това е разбрал, като вече са си отишли и дали някой изобщо е разбрал. За да нанесе домашно насилие, трябва да има умишлено и целенасочено поведение от насилника за проява на физическо или емоционално насилие на пострадалото лице. Аз смятам, че в настоящото производство, доказателства за подобно нещо, изобщо няма събрани. Вие виждате, че и досега, моята доверителка не е възприела по никакъв начин да е наранила детето. Аз като адвокат, приемам, че е възможно, защото няма някой от нас, на който родител не му се е случвало да прещипе детето си на гардероба или вратата, но това не е домашно насилие, това е невнимание, лошо свършена родителска грижа, не акт на домашно насилие. С оглед на това, моля изцяло да отхвърлите иска и по отношение на Б. и по отношение на С..

Съдът счита делото за изяснено от фактическа и правна страна, с оглед

което **ОБЯВИ**, че ще се произнесе със своето решение на 20.05.2024 г. от 15:30 ч., поради което на основание чл. 15, ал. 7 от ЗЗДН.

**О П Р Е Д Е Л И:**

**НАСРОЧВА** открито съдебно заседание за обявяване на решението на 20.05.2024 г. от 15:30 ч, за която дата и час страните да се считат за редовно уведомени от днес.

**ПРОТОКОЛЪТ** се изготви в съдебно заседание, което приключи в 16:35 ч.

Съдия при Районен съд – Котел: \_\_\_\_\_

Секретар: \_\_\_\_\_